

איש השנה

למרות שנתנו יותר מחודש עד לראש השנה, ניתן כבר לומר בביטחון של 95 אחוזים, שאישה השנה יהיה מנחם בגין. קשה להעלות על הדעת שהשנה עוד יקרה מאורע שיעלה בחשיבותו על מה שקרה ב-17 במאי. אפילו מלחמה חדשה, תהיה, לדעתי, פחותה בהרבה בחשיבותה משינוי השלטון במדינה.

אדם קדר, תל אביב

אישה השנה הוא ללא ספק היועץ המישי פטייל ממשלה, אהרון ברק. הוא האיש, שבלעדיו ידלון היה משמש כיום כנגיד בנק ישראל. הוא האיש, שלאור החלטתו התפטר יצחק רבין מהפקידו ובעקבות זה קיבל הליכוד תחמושת למסע הבחירות המוצלח שלו. הוא גם האיש שיכול לשחרר אותנו מהחרפה הבודדת בכנסת והוא האיש שאולי, סוף סוף, יציב אותה מידה מוסרית חדשה הנוגעת לניהול עסקים של אישי ציבור נבחרים. הוא אישה השנה, לא אחר.

בנימין זלפטיק, גבעתיים

דרכם של כל האשים במדינה, שיש להם סיכוי להיבחר כאישה השנה, היתה דרך סלולה וקבועה ובמקרים רבים לא הם עיצבו אותה ולא הם שלטו בה ובי מאורעות.

אדם אחד ויחיד, בעל תכונות חתרניות ובעל עין יחידה ראה את הנולד, הקדים רפואה למכה. משה דיין, האור פורטוגלי הפוליטי, האיש ללא מעצורי המוסר ובעל הוויכוח הקצר, הוא איש השנה היחיד הבא בחשבון, הוא סיפור ההצלחה האמיתית של השנה האחרונה.

נאוה לוי, ירושלים

מתוך נקודת ההנחה שמה שמשפיע על חיי הימים שלנו הוא איכות החיים במדינה, אני חושב שהתואר אישה השנה מגיע זהפעם לקצין המודיעין של המישר טרה, שמואל (סמי) נתמיאס.

רק התפטרותו השערורייתית משורת מישרת ישראל גרמה להעלאת הנושא של הפשע המאורגן בישראל, עלולת שוב ובצורה חריפה כל-כך לתודעת הציבור. הראיונות איתו בכלי-התיקשורת, ההצעות שלו למלחמה בפשיעה, והפירסומים הסינסינוניים שהזינו בהם לאחרונה, כל אלה הם תוצאה של עזיבתו את שורת מישרת ישראל.

רנן אבני-שוק, רמת-השרון

פנציה לכל אחד

חסריטו של אורי אבנרי בהנדון (העולם הזה 2075) על עתיד מישטרו של הליכוד ויחס היהודים בעולם ובישראל למישטר זה היה מעניין, אך לדעתי חסריטו זה היה חסר. אני הייתי מוסיף את הקטע הבא:

מה שיעסיק את מישטרו של בגין במשך ארבע שנים הבאות יהיה השאלה "כיצד ללכד את העם היהודי אבי ישראל יודעים כי בלי העזרה האמריקאית, הכלכלית, הפוליטית ובעיקר הביטחונית, מדינת ישראל לא תוכל להתקיים. לכן הם ית-סו מלחמת תמיכה מוחלטת במישטרו של בגין.

האמריקאים ילחצו, הם לא מעוניינים שבגלל בגין תהיינה מתפכות אנשי אמריקאית בעולם הערבי. המדינות האירופיות ילחצו אף הן, כי אינן מעוניינות באמברגו ערבי חדש של נפט. הלחץ הזה עשוי להגיע עד כדי אולטימטום מערבי נגד ישראל. בגין, האדם החזק, לא ייכנע. היהודים בעולם יעמדו בנקודת ניוטרל.

לא ידעו מה לעשות. חלק מהם ייצא בהכרזות פומביות נגד משלתו של בגין. מישלחת של ראשי הקהילה היהודית תצא לישראל כדי לשכנע אותו לרכך את עמדתו. הם לא יצליחו. בגין יידחה לפינה. הערבים ימשיכו

לשחק את מישחק "השלום". יגבר הלחץ הפנימי על בגין. העם בישראל ידרוש ביטחון. הרבה צעירים יכריזו שהם הולכים ל"רדת" מן הארץ. איך אפשר לחיות בארצות כוזב? יאמרו.

ברגע האחרון יבריק רעיון פנטסטי במוחו של בגין. הוא יקרא לשרהביטחון ולעוד כמה שרים שיבואו לפגישה דחופה אצלו בבית.

"החלטתי", יאמר להם. "אינני רוצה לכנס את הממשלה. אינני מעוניין בוויכוחים וגם לא בהדלפות. מחר בשעה חמש במוקד, העולם יתעורר עם הפתעה גדולה. הוא יעמוד על קצות אצבעות רגליו. העיתונות תוציא מהדורה שנייה, הרדיו הטלוויזיה ידווחו על הניסיון הגרוע עיני הראשון של מדינת ישראל, ניסיון תיקרקעי או בלביים." ומה תהיה תגובת קומץ השרים? — "פנטסטי".

כלי-התיקשורת בעולם יתקיפו את בגין כפי שהתיקפו בזמנו את צרפת. ולא מזמן את הודו. שימחה גדולה תהיה בישראל. הפגנות-תמיכה בבגין — הגיבור היהודי שילמד את הגויים כיצד לכבד את השכל היהודי.

ההתקפה על בגין תימשך אולי חודש ימים, אבל העולם ילמד איך לחיות עם עובדה זו.

סערה גדולה תקום בעולם הערבי. הפגנות, מאמרים חריפים בעיתונות. ה"שליטים הערבים יבהלו, יקראו לפיסגה ערבית דחופה. כעבור זמן קצר יחליטו לגייס מחצית ההכנסה הלאומית שלהם לקניית פצצה דומה. כמובן בשוק-השחור. ישיגו אותה מבריה"מ, סין, צרפת או אפילו הודו.

גם איראן ותורכיה ישיגו אותה. לא תהיה ביקורת עליהן. העולם יבין זאת. וא...!

את הסוף יכול כל אחד לתאר לעצמו.

פאוזי אר אסמר, וושינגטון, ארצות-הברית

סטרילות הומאנית

הרשו לי להביע את הערכתי למאמר של אורי אבנרי "גאל, נסיך דנמרק" (העולם הזה 2077). זה אינו סתם מאמר

עיתונאי שיגרתי אלא ניתוח היסטורי-חברתי ממדרגה ראשונה שכמותו עוד לא קראתי, על היווצרותה והתפתחותה של המדינה והחברה בישראל.

לא קשה להבין את פריחתו ושקיעתו של אימפריות כרומי, ספרד או בריטניה. אבל התקשיתי מאד, בחוספת של עצב רב, להבין כיצד העם החכם ביותר בעולם הספיק לחקים מדינת-מפת ולחופכה במהירות כה גדולה למקום שלא נעים לחיות בו. בעל שם מאד לא פופולארי בדעת הקהל העולמית.

נקודה חשובה מאד שהעלה אבנרי ב"מאמרו עוסקת במהפכה הרחובית שבני המייסדים החמיצו לעשות, ועם זאת להיכין את המציאות הישראלית שלאחר מל-חמת העצמאות לפתרון הבעיות החדשות שצפו.

כמי שאינו אויש למה שמתרחש במדינתנו הנגי מסוגל כעת להבין ביתר (המשך בעמוד 8)

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386.03. תאריך: 136 • מען מברקי: "עודמפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ ת"י • אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלוסות: "צינקהוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך: "עורך תכנית: יופי שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיפון • מח' המודעות: רפי זכרני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

אחת הפענוטות שהספרו בשבוע ש"עבר, במהלך הסערה הציבורית שהתעוררה סביב נישואי הפשע המאורגן, היתה כי כמעט בלתי אפשרי למצוא הוכחות שתהיינה כשרות כראיות משפטיות — נגד אנשים התשושים בהשתייכות לפשע המאורגן. לפיכך, טענו המחזיקים בטיעון זה, די בהוכחות נסיבתיות כדי להרשיע את התשושים בכך, לפחות מבחינה ציבורית.

עד כמה מופקפקת טענה זו ועד כמה עלול לעיתים הגורל-העיוור לכרוך אנשים חפים ממשע במסכת האשמות שקשה יהיה להם להתגונן כנגדו, נוכחתי בשבוע ש"עבר על ברשי, כאשר כמעט והשכתי קור' בן של "הוכחה נסיבתית" שכזו.

ביום השני בשבוע שעבר, בשעות ה"צהרים, יצאתי ומפגישה עם הקבלן והמי-לונאי בצלאל מזרחי, בה ביקשתי לקבל ממנו את תגובותיו על התאשמות שפרס-סמו נגדו.

זמן קצר אחרי אותה פגישה מיהרתי לפגישה נוספת, שעמדה להיערך בבית-סוקולוב ושבחרתה קפלן ובתל-אביב. התגיתי במכונית במרחק רחוב דיזנגוף, לעבר רחוב קפלן, בו נמצא בית-הדיוטנאים. כי דינק כשהגעתי למרכז הצמרת דיזנגוף-אבן-גבירול-קפלן, התחלף האור ברמזור מירוק לצהוב. רסלסקיבית לחצתי ברגלי על דושת הדלק התגברתי את מהירות המכונית.

ברגע זה בדיקת התל אדם לחצות את הכביש במעבר-החצייה ושבחרתה קפלן, למרות האור האדום שברמזור הולכי-רגל במעבר-חציית זה. ואיש היה שקרע בתירוהרי, לא הביט מימנה ושמאלה, חצה את הכביש מבלי להבחין במכונית שהת-קרבה למעבר במהירות רבה.

למזלי הספקתי להבחין באיש בעוד מ"ר עד לחצתי על דושת הבלמים. המכונית האטה מעט עד כדי שיקט סיפק בידי לעקוף את האיש שחצה את הכביש שלא כחוק ולהימנע מפגישה בו. נשמתי לרוחה! והספקתי עוד לחזק מבטן הילון המכונית הנוסעת וניסה בלתי מנומסת לעברו של האיש ששמעט וחדרס בגלגלי מכונית.

רק אז הבחנתי כי היה זה ח"כ אהוד אילמרט, שדווקא באותו יום הוזמן לתל-אביב ושהתגורר זימן אותו לחצות את נתיב נסיעתי דווקא באותה שעה. אילמרט עצמו לא זיהה אותי, רק כעבור כמה דקות, שנספגשנו שוב במזנון בית-סוקולוב האבי רי שגערתי בו שוב על חציית הכביש הבלתי זהירה שלו, השתומם גם הוא: "מה באמת, זה היית אהוד במכונית?"

זיעה קרה מכסת אותי בכל פעם ששאני מנסה לדימין לעצמי מה עלול היה להי-רדש חלואי הספקתי בלולם את המכונית בעוד מועד. נתיב הייתי פוגע בח"כ ולוא גם בצוהר בלתי מויקה. כל ההרסות ה"נסבותיות היו אז נגדי: יצאתי מפגישה עם בצלאל מזרחי: נבטתי עמדה ספקנית בפומבי בעבר ובהווה בקשר לטיב התאשר ימות והמיועם של ח"כ אילמרט בציד-המסעפות שהוא עורך; ופגעתי בו בעת

תמונה חתומה